KIA

Ambtelijk verzuim door de wetgever?

Eerder hebben wij een uitspraak behandeld over de KIA in combinatie met een samenwerkingsverband. Vlak na het opstellen van het artikel heeft A-G Niessen een conclusie genomen in deze zaak.

Uitspraak rechtbank Op basis van de uitspraak van Rechtbank Gelderland (ECLI:NL:RBGEL:2019:5593) kon bij een bepaald bedrag aan investeringen (tussen de € 57.321 en € 106.150) door het samenwerkingsverband elke vennoot in het samenwerkingsverband een bedrag aan KIA aftrekken van € 16.051 (cijfers 2019), ongeacht zijn aandeel in het samenwerkingsverband.

Conclusie A-G Niessen

Vlak na het opstellen van het artikel heeft A-G Niessen een conclusie genomen in deze zaak. Kort gezegd, komt de conclusie erop neer dat niet iedere participant een bedrag van € 16.051 kan aftrekken, maar slechts een deel van dat bedrag van € 16.051. Dit is het gedeelte dat overeenkomt met zijn of haar aandeel in het samenwerkingsverband. De A-G geeft aan dat zijn conclusie niet gebaseerd is op de wettekst. Er is geen wetsartikel dat bepaald dat er slechts naar evenredigheid een bedrag aan KIA kan worden toegerekend aan de participanten. De conclusie van de A-G spitst zich toe op de bedoeling van de wetgever bij aanpassing van het artikel over de KIA in 2001. Toentertijd is bepaald dat bij eenzelfde bedrag aan investeringen het totale bedrag aan KIA bij een samenwerkingsverband even groot moest zijn als bij een eenmanszaak. Om dit doel te bereiken werd voor de bepaling van de KIA gekeken naar de totale investeringen door het samenwerkingsverband. De totale investeringen leidden tot hetzelfde percentage als dat van de totale investeringen gedaan door een eenmanszaak.

Aldus, doel bereikt op een indirecte wijze!

De crux zit hem in de wetswijzing in 2010. Toen werden de percentages van de KIA deels losgelaten en kwam er bij een bepaald niveau aan investeringen een vast bedrag aan KIA naar voren. Daarmee werd het doel van de wetgever niet meer bereikt. Het was logischer geweest als de wetgever een lid aan het artikel had toegevoegd dat bij een samenwerkingsverband het vaste KIA-bedrag pro rata moest worden toegepast. Het is overduidelijk voor fiscalisten dat de wetgever in 2010 is vergeten om zijn eigen doelstelling in de wet te verwerken. Moet de rechter ingrijpen bij een dergelijke 'slechte' wetgeving en feitelijk op de stoel van de wetgever gaan zitten of moet de rechter concluderen dat feitelijk de wetgever zijn doelstelling heeft gewijzigd door de wetsaanpassing in 2010?

→ *De A-G vindt dat de rechter op basis van doel en strekking van de wetgever op de stoel van de wetgever moet gaan zitten. Wij vinden dat de 'slechte' wetgeving voor rekening van de wetgever moet komen.*

BTW-TARIEF

Trouwambtenaren en het lage btw-tarief

Bekende Nederlanders die als trouwambtenaar optreden, zijn van mening dat zij als uitvoerende kunstenaars het verlaagde btw-tarief mogen toepassen.

Uitvoerend kunstenaar Rechtbank Noord-Holland (ECLI:NL:RBNHO:2019:10360) heeft, in navolging van Rechtbank Zeeland-West-Brabant (ECLI:NL:RBZWB:2019:913), eerder dat jaar geoordeeld dat het voorbereiden en houden van een voordracht tezamen met het sluiten van het huwelijk door een bekende Nederlander, niet kan kwalificeren als een dienst door een uitvoerend kunstenaar. De trouwambtenaaar wordt gevraagd vanwege zijn bekendheid, niet als kunstenaar. Daarnaast is volgens Rechtbank Noord-Holland de dienst van de bekende trouwambtenaar geen (onbelaste) dienst van de overheid. Hoewel het sluiten van het huwelijk een overheidstaak is waarvoor leges verschuldigd zijn, krijgt de bekende Nederlander een vergoeding voor zijn of haar optreden als trouwambtenaar. Dit laatste is een economische handeling waarover btw verschuldigd is.

→ *Het houden van een voordracht bij het sluiten van een huwelijk is geen kunst waarop het lage tarief van toepassing is.*